

23421

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றமபலம்.

திருக்கைலாசபரமயநகர்

திருவண்ணாமலைராஜகங்கை

பிரதமசமகுரு ஸ்ரீ ததிவாசி

ஸ்ரீமத். தேவசிகாமணி தேசிகாட்சி

அவ்வா தீனதது

ஸ்ரீ குமாரசுவாமி முனிவரால்

அருளிச்செய்யப்பட்ட

ஞானவந்தாதியும்,
நான்மணிமாஸியும்.

இவை

ஹை ஆதீனதது

ஸ்ரீமத். ஆறுமுகதேசிக சுவாமிகள்

கட்டளைவிட்டருளியபடி,

பாழபபாணததுப புலோலியமபதி

ம. தில்லைநாதபிள்ளையால்

பரிசோதித்தது

சென்னாட்டணம

உலராந்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சாவலித்தூடு வைகாசிம்

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயி

திருவாவடுதுறை யாதீனவித்துவாள்

ஆறு முகசுவாமிகள்

இயற்றியருளியது.

கல்லாலின் மோனமுறறன் மெல்லாமு முணாந்தவாகுக்
காட்டு மொன்றைத், தொல்லாக மத்தடைவே பல்லாரு நன்
குணரச் சொல்வானெண்ணி, மல்லாரு மதில்புடைசூழ திரு
வண்ண மலையிலருள் வடிவொன் நேந்தி, நல்லாகள தொழட்
பொலியுந் தெய்வசிகாமணிக் குரவா நாதன்றாளில். (க)

மனமொழிமெய் யவனடிக்கே யுறுத்தியரு ளொருங்குபெற்ற
வாதன் சைவத், தனமெனுஞ் சித்தாந்தகலை தெளிந்துரிட்டை
கைவந்த தகையனோட்டிற், கனமுறு பொன்னுங் கருதுந்துற
வின னூரியனையன்றிக் கனவினும்வே, றுனமருவா வுளக்குமர
சாமிமுனி வரனெமக்கு முறுதியோர்த்து. (உ)

உளநிறைந்த சிவானந்த முவட்டெடுத்தது வழிந்ததென வுரை
ப்பதன்றி, வளநிறைந்த வேறுவமை யாமெடுத்தப் புகலவொ
னா மகததுவஞ்சால், களநிறைந்த பிறந்தையறுத் திடுஞான
வந்தாதி கருதுவாரூட், குளநிறைந்த நான்மணிமாலையுஞ் சாத்
தியருட் புணரி குளித்தானன்றி. (ஈ)

ஆன்னவம்மி னருணயமும் பொருணயமுஞ் சொன்னயமு
 டீர்த்து தேககி, மன்னுலகிற் புலவாகரும் புதுவிருந்தாச் செ
 விவாயான் மாந்துமாறு, தன்னிகரிலீனய தெய்வசிகாமணி தே
 சின்மரபு தனக்கோர பாணு, வென்னவுரை தரவமாவோன்
 கூடுணையொரு வடிவெடுத்தா லேபக்கு மெய்யான். (ச)

எத்தகைவாய் வல்லவரும் வார்த்தையொன்றி லுளமுருக
 லினிதுடேசு, முததமனம் கொடையினரின் முனனின்போ ரவ
 னசரததா லுணாமாணுக்கா, தததருவிக் கொங்கிருறத தமா
 நதெதிரந்தோர வினசாமிஞ் சதுரனஞான, விததகனல லாறு
 டுக்க தேசிகனச சிபிவிதது விளக்குகெனன. (ரு)

ஆன்னவன்கட் டீரீரமேற் கொள்ளெழுத்துப் பிழையற
 ன றராய்ந் தெனறு, மின்னறவி ரொழுதாத வெழுத்தினியை
 விததனன்மம் நிவனயாரென்னி, லென்னவள முலகினுள வ
 வைமுழுது மொருங்கியைந்த யாழ்ப்பாணசது, மன்னுபுலோ
 லியம்பதியிற காகாதத வேளாளா மரபில்வந்தோன். (சு)

இலக்கியமு மிலக்கணமும் வரம்புகண்டோன ஞானகலை யெ
 ளிதிற சங்கை, விலக்கியறிந் தவன்புலவா மெசசிடநற் பிரசங்
 கம் விரித்துச செய்வோ, னலக்கியைநத நல்லொழுக்கு மெமக்
 கியைந்த பெருநடபு நன்றுவாய்ந்தோன், வலக்கியைநத புகழு
 லகி னிறுவுதில்லை நாதநா வலவனறானே. (எ)

உ

கணபதிநூலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஞானவந்தாதி.

காப்பு.

பாரதந்தந்துசெய்தேவசிகாமணிபாலநூலைப்
 பாரதந்தந்திகழஞானவந்தாதியைப்பாழ்தற்குப்
 பாரதந்தந்தனைக்கொண்டுபொன்மேருவினபாலெழுதித்
 பாரதந்தந்தருண்மால்யானைக்கனதைப்பாவுதுமே.

விநயம்.

நனியருணாசலத்தேவசிகாமணிஞானமதா
 மினியசிவாகமசைவசித்தாந்தத்தினையெடுத்தே
 தனியனுமோரசெந்தமிழாற்சொல்வேனெனுந் தன்மைகண்மின
 மினியிருள்சீக்குங்கதிரோனைக்காட்டும்திமொக்குமே.

நூல்.

பூமேவுதாமரைப்போதொன்றுமேருப்பொகுட்டிலங்கள்
 மாமேவுதாதுவிவாயல்லிபூச்ச்க்ரவாளவெற்பாய்ப்
 * பாமேவுதேன்புடைபாய்ந்தாலும்விள்ளப்பயப்பட்டதோ
 தேமேவுபூவடிக்கண்ணுமெய்த்தேவசிகாமணியே. (சு)

ஏர்கொள்ளுமலைத்தேவசிகாமணியேவளர்த்த
 வாராகொள்பைந்தோட்டத்தொருசினைவாழைமடலெனசூழ

பாமேவுதேன் = சிவாசீமம்.

சீரகொளண்டம்பதினாண்டுபார்முன்சிவாந்தமுத்திச்
சாரகொள * மூன்றுமுந்தூற்றறுபாநாசமயிகட்கே. (உ)

கடகினிதாமருணைசலதேவசிகாமணியே
யுட்கொள்சித்தானசிவசமவேதையெனதுள்ளதொரு
திட்பமெய்ஞ்ஞானமெனுமாதிதிவ்யசிதாகமமே
நட்புடையாதிதிவ்யசெடாகமநண்ணியதே. (ங)

நண்ணியண்ணாமலைத்தேவசிகாமணிநல்கவுநர்
திண்ணியவாதிபெளதிகமானசெடாகமததைக்
கண்ணுதுசாதகாதம்பரதேகத்திற்காறறு† விண்ணோ
டுண்ணிகழநாதமுயா ‡ வாக்கெனவெழுந்தோங்குமமே. (ச)

லங் § காதியான்மிகசெடாகமமென்னுயிரிருந்தை
நங்காதுவந்துபொருந்தழலாயநிலைகலந்து
பாங் ¶ காதியானமிகசிதாகமததையிப்பால்விளக்குந்
தேங்காவண்ணாமலைத்தேவசிகாமணிசெப்பிடிவே. (ரு)

* மூன்றுமுந்தூற்றறுபான் = முந்தூற்று அறுபத்து மூன்று என்க அது, “முந்தூற்றறுபது மூன்றுமெனச் சொல்லு, மந்தூற்சமயிக ளாலறிவரிதாய்” என்னுஞ் சதாசிவ ரூபத்திலுங் காண்க

† விண்ணோடுண்ணிகழ்நாதம் = வியோம பௌதிகத்தொனி

‡ உயர்வாக்கு = மத்திமை.

§ ஆதியான்மிக செடாகமம் = தீக்ஷாவான்கள் மனச்சங்கற்பத்தினால் வியோம பௌதிகத்தொனியொடுங் கிளம்பி மத்திமை வாக்குரூபமாயிருதயத்திற் றேற்றமது.

¶ ஆதியான்மிக சிதாகமம் = ஆதிதைவிகதிவ்ய சிதாகமத்தினால் விளக்கப்படும் ஆன்மசிற்சத்தி.

செப்பிடிவீனும்புகுழைநாதத்தையதீனும்விந்து
வப்படிவந்துவிலம்பிகைதோனறுமவவம்பிகைபா
லொப்பறவாமைபின்சேட்டைடொளத்திரியுண்டருணை
வைப்படியேற்கெனூந்தேவசிகாமணிவாகுராயே. (௬)

உரைவாமைதூங்கரவோராதனடுசேட்டைரவுத்திரிகொம்
பமைமாமதியம்பிகைநான்கவவம்பிகைபாலருணைத்
தரைமேவுதேவசிகாமணிநண்ணுஞ்சயைவிசயை
நிரைமேவசிகைதபராசிகையோடுநிவிராத்தியதே. (௭)

தேரோபிரதிட்டையோர்சாந்தியிந்திகைதீபிகைபின்
னோரோசிகைதகுமோசிகைவியோமருபையுருத்
தாராவனந்தையறையைஞ்சிருதைச்சத்தியே
யேராரண்ணுமலைத்தேவசிகாமணியேவுறுமே. (௮)

ஏவுறுச்சத்திமண்ணுதிசிவாந்தமட்டெங்குநிறைந்
தோவுறுமிச்சத்தியிலைம்பததோரெழுததுறபவிக்கு
மேவுறுமக்கரமெல்லாமுற்பத்திவிதமியையே
நாவுறுசோணைந்தேவசிகாமணிநல்வன்னமே. (௯)

வன்னமெல்லாம்பதமாம்பதமேவளாவாக்கியமா
நன்னலவாக்கியமேபொருளசோந்துநடக்குமன்னுஞ்
செந்நலஞ்சோணகிரீசனந்தேவசிகாமணியோ
நன்னலவாக்கியமாகமமாகுடைபெறுமே. (௧௦)

பெறுகாமிகாதிதசாகமமேசிவபேதம்பின்னுங்
குறுகாவுருத்திரபேதம்பதினெணகுழாமறுபத்
தறுபேருங்கேட்டனாதேவசிகாமணியாலருணை
நறுமாமலாமணம்போலேவெளிப்பட்டஞானமிதே. (௧௧)

ஞானவந்தாதியுங்கொண்டபுராணஞ்சனாதனமீ
தானபராறபாரதற்பதரித்தியஞ்சாந்தமயஞ்

சூனியமவவியயமேயசலஞ்சபமருணை
யானநந்தேவசிகாமணியாஞ்ச்சிதானந்தமே. (கஉ)

நந்தருணசலத்தேவசிகாமணிநாதபர
மந்திரமாமந்திராதீதஞ்சிறகனமன்னுசிவ
மந்தவியாபகமப்பிரமேய * மநௌபமமா
நிந்திதஞ்சத்திராதாரநிட்களநின்மலமே. (கங)

மலமிலண்ணுமலைத்தேவசிகாமணிவந்தருவா
யுலகையுண்டாக்கலிலோகாலமொக்குமுயிர்க்குயிராய்ச்
செலவிடாதீர்த்தலினுலேயுடலுயிர்ச்செய்தியொக்கு
நிலமுதனீக்குதலாலுதராக்கினிநேரொக்குமே. (கச)

ஒக்கும்படிக்கொருவமையுண்டோவுயாந்தோங்குசம்பு
பக்கநதனிலயபோகாதிகாரப்பரவமமழை [த்
மைககொண்டலாலியொத்தொன்றாமருணையில்வாழந்துபத்து
திக்கும்புரந்திந்தேவசிகாமணிச்செல்வமொன்றே. (கரு)

ஒன்றருணசலத்தேவசிகாமணியோருருவந்
அன்று † பராக்கு ‡ நடுச்சத்தியோடு § சுயோன்முகியுய
சூன்மல்லலாதகுணகுணிவாதமுங்கோதிலிரண்
டென்றசற்காரியவாதமுமாகமமெங்கெங்குமே. (கசு)

* அநௌபமமாதீந்திதம் - வடநுன்முடிபு

† பராக்கு = எதிர்முகசிற்சத்தி

‡ நடுச்சத்தி ஒன்றுண்டென்பது பொருந்தாதென்பர்
திராவிட பாடியமுனிவர்.

§ சுயோன்முகி = திரும்பியமுகசிற்சத்தி என ஞானப்பிர
காச முனிவருரைப்பர். இனி இவற்றைமுறையே “புறப்பொ
ருணை நோக்கிதின் றுணர்த்துவதூஉம், புறப்பொருளை நோக்
காது அறிவுமாத்திரமாய்த் தன்னியல்பி னிற்பதூஉம்” என
விளக்குவர் திராவிட பாடியமுனிவர்.

எங்குந் திகழ்சமயங்குளெல்லாமலரிம்மலர்த்தேன்
 றங்குஞ்செந்தேனிநிரூல்சைவமாமுத்திசாகாமே
 செங்குன்றவில்லருணாசலத்தேவசிகாமணியே
 துங்கம்பெறுமந்தக்கோற்றேனிநியசுவைச்செய்தியே. (௧௭)

செய்திறஞ்சித்தருணாசலத்தேவசிகாமணிபி
 னெய * திருபேரையுள்வைத்தெண்ணுஞானமில்லயிச்சை
 யுய்தவஞானநொழில்போயிருவரையுள்ளுறுத்து
 மெய்தருமிச்சைசங்கற்பாதிகார † விவிராதமன்றே. (௧௮)

அன்றேதனக்குப்பயன்ருநியா ‡ தாத்தமாத்திரநோக்
 கொன்றேயுஞ்சுத்தசிவதகின்சபாவமுயரருணைக்
 குன்றேயுந்தேவசிகாமணிமூவகைக்கோலமெல்லாந்
 சென்றேபிறாயிரயோசனப்பாவைகள்செய்வகைக்கே. (௧௯)

செய்வகைச்சோணகிரிமேவுதேவசிகாமணிபான்
 மொய்வகையோரா § பிரமாவிண்டுருத்திரன்மூவகைக்கு
 முய்வகையேயதிகாராதிமூவொன்றுள்ளவகை
 மெய்வகையேசிவலிங்கமுக்கண்டங்கள்மேவுறுமே. (௨௦)

உறுசிவனோடிவன்சத்தனிட்களனுத்தியுத்தன்
 கறுவில்சதாசிவனபோகன்மகாநிட்களசுகளன்
 பெறுமுறையீசன் || சுகளாதிகாரன்பிரவிருத்தன்
 சிறுபோமுன்னுன்கருணாசலத்தேவசிகாமணிக்கே. (௨௧)

* இருபேர் = டீபாகர் அதிகாரர்.

† விவிர்தம = வியத்தி.

‡ அர்த்தமாத்திர நோக்கு = சொரூப மாத்திரமாகப்
 பாடித்தல்.

§ அதிகார சிவன்முதலிய மூவரும்முறையே பிரமன் மு
 தலிய மூன்றுபெயரும் பெறுவொன் றறிக

|| சுகளாதிகாரன் = சுகளன் அதிகாரன் எனத் துவந்
 துவன்.

மணிக்கேழுண்ணாமலைத்தேவசிகாமணிமன்னுமுன்னான்
கணிக்கேயுறுஞ்சம்புசத்திமுன்னான் கவவளவுவிந்துப்
பணிக்கேபதிதத்துவமுப்பத்தாறுபகுப்பெனலாந
திணிக்கேள்விவல்லசிவயோகரெண்ணியசின்மயத்தே. (உஉ)

சின்மயமானபரையாதியைந்துதிகழ்கலையைந்
தின்மையில்சீர்தாக்கியமைந்து * மூர்த்தியைந்திக்கலப்பி
லன்மையிலாமந்திரமைந்துசத்தியைந்தாலல்லவோ
மின்மையணாமலைத்தேவசிகாமணிவேறுமையே. (உ௩)

வேற்றுமைதீராமண்முதற்குமுலாந்தம்வியாத்தியெனச
சாற்றுநன்மந்திரஞ்சிங்காசனஞ்சிவசத்தியொன்றே
மாறறருமூர்த்திசிவமூலமென்றன்புமாமலராற
போற்றிலணாமலைத்தேவசிகாமணிபொறபயனே. (உ௪)

பயனாமண்ணாமலைத்தேவசிகாமணிப்பார்த்திபறகு
நயனாகர்விந்துநல்லயிராவணநாதமன்ப
ருயாசேனைமந்திரிவாமாதிகளொன்பதொன்பதுபே
ரயராதவந்தியாமந்திரமாறுமெயயாரணியே. (உ௫)

ஆரணியோடுசென்னியுரோதையகக்கரணந்
தாரணியோர்பணியீசானியாகியசத்தியொடு
பூரணியார்த்திபுகழ்வாமைமூர்த்திபுறக்கரணஞ்
சீரணியோணகிரிமேவுதேவசிகாமணிக்கே. (உ௬)

காமணிசூழருணசலதேவசிகாமணியோ
காமணிமேனியையைந்தானபோதுறுதூலமென்ன
லாமணிச்சார்தாக்கியமென்றசூக்குமமாகுமென்பர்
தேமணிசசின்மயமொன்றலவோபரந்தேருதறகே. (உ௭)

* மூர்த்திஐந்து - சதாசிவன், ஈசன், பிரமன், ஈசுரன்,
ஈசானன், என இவர்.

தேரநுணுசலத்தேவசிகாமணிசீருலகத்
தேரனநதேசருட்சத்திகளகோபிகையேசெனனி
யோரிஹரோதைநகுகோத்திரிநேத்திரியோத்திரியே
நேரறுகின்றதிராணைநல்வாமைநியாமிகையே. (௨௮)

கைக்கொளிரவுத்திரியேபிலாவிகையேசிரத்தை
தக்கதொபாலினிதான்சவாலாப்ரகலாதினியே
யக்குலத்தம்பினியேவிகிராப்பதினாறுசத்தி
மிக்கசிவசத்திகொண்டேயுலகையியாபிக்குமே. (௨௯)

* வியாபினியாதியைந்தேபரநாதம்விரவ + மிந்தி
கையாதியைந்தேயபரநாதநதேவசிகாமணிமே
வியாகுமண்ணு † வதிக்குக்குமைமுன்பரவிநது ‡ நிவிநத
தியாகியபரவிநதுச்சிவநான்குபினிசிறசத்தியே. (௩௦)

சத்தியுள்ளேசெனனிக்கொடடைப்புததகுந்தியே
டத்தகுரோதமுரோதைக்கழிப்போடனுககிரகம்
வைத்துறுமாரணிக்கிவவாறுமூன்றுவகையிலைந்தாயச
சுத்தவண்ணமலைத்தேவசிகாமணிகுழநருமே. (௩௧)

தருமுந்தயனமாலுருத்திரனீசன்சதாசிவன்மே
லொருவிந்துநாதம்பராசத்தியோசிவயொன்பதின்மேற்

* வியாபினியாதியைந்து, வியாபினி வியோமருடை,
அனந்தை, அனதை, அனுகுருதை

† இத்திகையாதிஐந்து, இத்திகை, தீபிகை, ரோசிகை,
மோசிகை, ஊர்த்துவகாமினி.

‡ அதிக்குக்குமை முன்னந்து = அதிக்குமை, குக்குமை,
அமிருதை, மிருதை, வியாபினி.

§ நிவிர்த்தியாதி = நிவிர்த்தி, பிரதிட்டை, வித்தை, சா
ந்தி, அநிதை

கருதுந்தன் * மத்தியமாநிருத்தானந்தக்காட்சிதருந்
 திருமந்திராகமத்தேவசிகாமணிச்சிற்குருவே. (௩௨)

குருமாமணிச்சுத்தவித்தையங்கோயில்குளிாதமமா
 யொருநீள்சதாசிவப்பீடங்கிழங்கதிலோயிலையா
 யருண்ஞானமொன்றிரண்டாயப்பூத்தபூவருணசலஞ்சோ
 திருஞானத்தேவசிகாமணிநாமரைச்சேவடியே. (௩௩)

அடியாக்கருள்செயுருவாயுருவருவா† யருவாய்
 முடியாமுடியிற்குருவாய்க்குறுத்திட்டமும்மலவன்
 செடிநீரண்ணாமலைத்தேவசிகாமணிச்செஞ்சடையப்
 படிமேனிசெவவணிசெந்தாசெஞ்சாந்துசெம்பட்டுடையே. ()

உடையவுள்ளோமஞ்செய்தாறத்துவாவிட்டுமாதிபாற்
 கடையறவேபிறப்பித்தருட்சோடசகன்மஞ்செயது
 தடையறவேவளரன்பாறசெவிலியந்தாயொககுமாற
 புடைகொளணாமலைத்தேவசிகாமணிபுத்திராககே. (௩௫)

கேளாவதிசயமொன்றுண்டுசோணகிரியிலொரு
 தோளாமணியெழுந்தேவசிகாமணிச்சோதிவிழி
 யாளாம்வகைசெய்தரிசனவேதியொன்றாகுமங்கை
 தாளாகமெங்கும்பரிசனவேதிகளசத்தியமே. (௩௬)

சத்தியம்பூதவுயிரந்தரவுயிரத்தவவுயிர
 அதற்குசீவன்மந்திரானமாவொரீஇப் ‡ பரமாதல்குததஞ்

* தன்மத்தியமாநிருத்தானந்தக் காட்சிதரும்-என்றது,
 உன் மனந்த வியாபகராகிய நிட்கள நிருத்தமத்திய தல்
 கரை.

† அருவாய் முடியா முடியிற்குருவாய் - என்றது இலய
 ருடைய முடியில், அனவரத வானத்த நடனரூப நிட்களா
 சத சுத்தசீவம், ஜின்மாக்களை முத்திய லுய்க்கவேண்டுமெ
 னத் திருவுளத் தடைத்தவிடப் குருமூர்த்தமென் நிருத்தலா
 லென்க.

‡ பரமாதல்—பரமான்மாவாதல்.

2342 (8101)

ஞானவந்தாதி. கூ

சித்தருணசலத்தேவசிகாமணிசெய்முத்தியீ

* தத்துவிதந்துவிதம்விசிட்டங்களைசுத்தங்களே. (௩௭)

சுததங்கண்மேனின்றதேவசிகாமணிசோணிரிக்
கொத்துறுதீபக்கொழுந்தேநம்பேருரைக்கூட்டங்களே
வைத்துறு † மேதைமுதலாங்கலைநின்மலவவததை
பத்தெனுங்காரியமம்மலேசூழும்பல்வழியே. (௩௮)

வழிதேனணமலைத்தேவசிகாமணிமாதவருக்
கழியாததோழாபரமுத்தாபாலரபரமுத்த
ரொழியாதபேரா ‡ பரபோகர்போகப்பின்னேருருழையா
மொழியாவுயிரடியாக்கடியாரின்முறைபலவே. (௩௯)

பலசத்தகோடியெட்டைந்நைந்துநான்கொன்றென்பாரருண
சலாவித்தைகள்விததையீசாசதாசிவந்ஞ்சத்திசிவம்
கலனிற்கழல்பதகங்குழைபட்டங்கதிரமுடியாய்
நலனுறழகுறுந்தேவசிகாணிநாயகமே. (௪0)

மேலேவிளங்கியதேவசிகாமணிமேவருண்ப்
பாலேரெய்பெறறியயிக்கமுநதீபம்பனிவெண்ணிலாக்
காலேயுந்தானவயிக்கமுநகாண்பவாகண்ணொளிக்
ளாலேதடையற்றஞானைக்கியங்களுமாதனனறே. (௪௧)

நன்றருணசலத்தேவசிகாமணிநாயகருக்
கென்றுமிடைபிக்கலையாமிராப்பகலிற்றபொழு
தொன்றுஞ்சமுனையெனுநதிருக்கோயிலொன்றுண்டினைக்
கன்றுமனத்தினர்காணுக்கதையென்னகாரணமே. (௪௨)

* அததுவிதம் = மாயாவாதி சொல்லும் கேவலாத்து
விதம்.

† மேதைமுதலாங்கலை = மேதைமுதலிய சோடசப்பி
ராசாத மந்திரகலைகள்.

‡ பரபோகர் = புவனபதிகள். போகப்பின்னேர் = அபர
போகர். அவர் புவனபதிகள்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. S. IYER LIBRARY
MADRAS-90

காரணமாமருணைசலத்தேவசிகாமணியாம்
 பூரணபானுவுதயங்கண்டென்னைப்புடைத்தெழுப்பி
 யாரணமேற்கொண்மகாமாயைக்கூட்டிலடைத்திருந்த
 வாரணாகூவவிடிந்ததுகாணிந்தவல்லிருளே. (சு௩)

இருளிலண்ணமலைத்தேவசிகாமணியென்றியல்பாய்த்
 தெருளுமனாதிமுத்தன்தனிமுத்தன்பின்செப்புத்தற்கா
 முருவபரமுத்தனசீவன்முத்தனசிற்றுயிரென்னவே
 மருவுமொன்றோடைவகையாகுஞ்சித்தென்னுமாமணியே. (சு௪)

மாமணிதேவசிகாமணிசோணமலைபொளிபோ
 னீமணியென்றுள்ளீண்மாசறுத்தநிரஞ்சனனுக்
 காமணியீரொணகலைதந்தைவனனஞ்செய்தனமிட்டித்
 தாமணிமாவுரைவித்தையஞ்சாமையிற்சூழ்தருமே. (சு௫)

சூழ்தருரேசகபூாகமாயிருகுதகம்விட்
 டீழ்தருகும்பகத்தூடேமுழுகியுயரருணை
 வாழ்தருதேவசிகாமணிவாழவைவணங்கியன்பாய
 வீழவதுள்ளேயுமுண்டாவாகனாதிவிதிமுறையே. (சு௬)

விதிமுறைசசித்துவியத்தியாவாகனமேலிவவண்ணம்
 வதிவதுதாபனர்தேவசிகாமணிவாழருணை
 நிதியெனாமான்மசிவசாரித்யஞ்சந்ரிதானமிதைப்
 பொதிவுறச்செயுந் தடைசந்ரிரோதனம்பூசகாக்கே. (சு௭)

சகாக்கேசாவஞ்ஞந்திருத்தி * யனாதிபோதத்தெள்ளி
 வகத்தேநிகமுஞ்சதந்தரத்தோம்மலுத்தசத்தி

* அனாதிபோதத் தெள்ளறிவு = அனாதிபோதமாகிய
 வியற்கையறிவு. அனாதிபோதம் அனாதிமுத்தத்தன்மையென்
 று சாதிப்பர் திராவிட பாடியகாரர். சமவாதவுரை மறுப்
 பிற் காண்க.

மிகத்தேதனந்தசத்தித்தொழிலாறும்திளங்கவண்ண
முசுத்தேதமெயத்தேவசிகாமணிநீக்குமீம்மொயயிருளே. (சஅ)

மொயயிருண்மூலமலமொனறனாதியின்மூடவுள்ள
மெய்யறிவின்றியருவாகியெங்கும்வியாபகமாயச
செய்யருணாசலதேவசிகாமணிசசித்தளித்தற
கையமிலாவியகாத்தாவுமாய்ப்பலவாயகிறமுமே. (சக)

நிற்குமண்ணுமலைத்தேவசிகாமணிநீடுக
முறகொளவேநின்றமாயையுள்ளாதிமுடிவினுள்ள
வற்கமொமூன்றுவகையாகு * மாயைவயிறுயிராகள்
சொறகுலவும்பிரளயாகலரெனசசொரவுறுமே (ந0)

சொரவுறவேவிதையின்சீழிருமலததொல்லையற்றுச
காருறுமோமலமுள்ளார † விஞ்ஞானகலரருணைச
சீருறுசோணகிரிமேவுதேவசிகாமணிடா
ஐருமழும்மலநாசஞ்செய்யாவிக்கணல்வகையே. (நக)

நால்வகையப்பிராததவாகியமெய்யுறுநர்கள்பின்னு
மேல்வகையாகும்பிரநட்டவாகியமெய்யரண்ணப்
பால்வகைதேவசிகாமணியாளப்படும்கையாற
றோல்வகையற்றதிரிபந்தியோடுதுவிபந்தியே. (நஉ)

பந்திக்கும்பாசமொருகாமருபியும்பாக்கிலுயிர்
சந்திக்குந்தோகையுமாயநின்றவாவன்பாதாமருணை
வந்திக்குந்தேவசிகாமணிதன்னைமனத்துட்கொண்டு
சிந்திக்கும்போதந்த ‡ மூாசசையுந்தீர்தொளிசோவனவே ()

* மாயைவயிறு, மாயையின் மத்தியபாகம், அது பெள
ட்கரத்துங்காண்க.

† விஞ்ஞானகலர், விஞ்ஞானகலரென மரீஇயிற்று.

‡ மூர்ச்சையும்—மூர்ச்சாமோகமும், உம்மையினால் பிர
ஞ்ஞாமோகமும் திருமெனகீ கொள்க.

சேர்வனஞ்சூழருணாசலத்தேவசிகாமணியாற்
காரவனமாமலக்கட்டறுமட்டுங்கலாதியினு
லாரவனவாயச்சிற்றறிவானவாவியவத்தகளாற்
சோரவனவாகுமவததையின்பான்மைகள்சொல்லிடினே. (௫௪)

சொல்லிடிறகேவலத்தோடேசகலமுஞ்சுத்தமுமாய்ச்
செல்லிடுங்காரணமூன்றாகும் தேவசிகாமணிவாழ்
வில்லிடுஞ்சோணகிரிபோலவற்றமேன்மையுண்டாய்ப்
புல்லிடுமைவகையாங்காரியாவததையுறகலாக்கே. (௫௫)

கலாககரிதாமருணாசலத்தேவசிகாமணியாற்
பிலப்படுங்கீழொடுமேன்மத்தியம்பின்பிரோகமேற்
சொலப்படுகின்மலமென்னவைந்தாமித்தொகையைந்திலே
புலப்படுமேயவத்தாபஞ்சகங்கள்பொலிவுறவே. (௫௬)

பொலிவுறு * சாக்கிரசாக்கிரமேமுதற்போதமெல்லா
மலிவுறுசாயுச்சியாந்தவரைபத்தமற்றொன்றுமே
கலியிறுஞ்சோணகிரிமேவுதேவசிகாமணியாற்
பலியுறமுவைந்துபேதங்களாயச்செயும்பான்மைகளே. (௫௭)

பான்மையினுவிடகளிற்சூதசீவனிப்பாரினிலுண்
டானபுசிப்பன்னசாரத்தினுற்கருவாகியன்னை
யீனமிலாதுயிரத்திட்டதென்றாகுமியலருணைற்
தானந்தேவசிகாமணியிந்திரசாலமொன்றே. (௫௮)

சாலவங்கந்தனிலுள்ளொலிநாதச்சதூர்விதவாக்
கேலவங்குள்ளிராணனபானனியைந்துளதாஞ்

* சாக்கிர சாக்கிரமுதல் சாயுச்சியவரை பதினொன்று வன, சாக்கிர சாக்கிரம், சாக்கிரசொப்பனம், சாக்கிரசுழுத்தி, சாக்கிரதுரியம், காலபரம், அதீதம், பரதரிசனம், விசுவக்கிராசம், உபசாந்தம், சிவதரிசனம், சிவசாயுச்சியம்.

2342 (8101) கரு
ஞானவந்தாதி.

சீலநந்தாவருணசலத்தேவசிகாமணிதன்
பாலியைந்தோரந்தரவுயிராகப்பகருவாரோ. (ருக)

பகாமாத்திகைகள்மனமகங்காரம்பரவுபுத்தி
யகமேவுமென்சுணமுக்குணமூலமென்றான * மகா
னிகழவாங்கலாதிசுததஞ்செறித்தத்துவநேரணுவாந்
திகழசீரணைமலைத்தேவசிகாமணிசேடடிபடதே. (கூப)

சேட்டிக்குந்தேவசிகாமணிமேவித்திகழநீண
வீட்டிழ்புகாதெகருமாய்நுண்ணிதாயெனறுமேயுளதாய்
நாட்டிழபெறுநத்ததுவநதொறும்வேற்றுமைநண்ணிமலவ
காட்டிப்பல்யோனிதொறுஞ்சூழூழூவகதியணுவே. (கூஉ)

அணுவகையோரொன்றுக்காறெழுத்தேழிரண்டாமெழுத்துத்
திணைதருவிந்துநாதந்திகழ்நாமாததியக்காஞ்சோந்
தணைவுறுமேமந்திரான்மாச்சடங்கமங்காமருணை
துணையின்மெய்ததேவசிகாமணிநீக்குந்துகளுறுமே. (கூஉ)

துகளுறுமைவகையான்மாவிவவாறுதுவக்குறுமித்
தகவுயிர் தத்தயிற்சோந்திடும்யானிந்தத்தாழ்வொழிந்து
திகழவனெனறேபரமான்மாவிளங்குந்திருவருணை
நிகழ்தருதேவசிகாமணியாற்பெற்றுநின்மலமே. (கூஉ)

மலங்கன்மமாயையேயந்திரோதயிவவாறைந்தினும்
கலங்கும்பிறவுயிர்தேவசிகாமணிகாவருணை
யிலங்குலகாயதனாகிவேதாந்திமட்டினபமெனும்
பலவகொளும்புற்கலவாதிசுள்பேறுபலபலவே. (கூச)

பலவாய்மைத்தேவசிகாமணிசோணையம்பாரினிற்சீ
ருலகாயதன்கவுளன் † பிரதிபநிர்வாணனெடு

* மகான்=பிரகிருதி.

† பிரதிபநிர்வாணன்=புத்தரில் ஒருசாரான்.

வலகன்மிசோதிடன்ஞரியனக்கினிவாதிபாக
எலகிலாகாண்மஞ்சூதப்புவனத்தமாபவோ. (௬௫)

பவமில்பிரமத்தைப்பூதாண்டகாரணப்பாவனையாயத்
தவநினைமாரத்தாகள் தன்மாத்கிணைமுத்திசாரந்திருட்ப
ரிவரிந்திரியானமஞானலோகாயதரிந்திரியப்
புவனரண்னாமலைத்தேவசிகாமணிபோந்தினிதே. (௬௬)

இனிதாமனன்மஞானோபாயலோகாயதரிவாக்குத்
தனியாமனோபுவனந்தனினமுத்திதயங்கருணைக்
கனியானதேவசிகாமணிசீரகங்காரத்தூள்ளே
* செனியாவிடமகங்காரானமஞானவைசேடிகாக்கே. (௬௭)

சேடிகத்தேதருந்தேவசிகாமணிசீரருணை
சாடியபுத்தியான்மாஞானமெனனுடையாயிகாக்கு
வீடியல்புத்திவிருத்தியான்மாவுள்விவேகபுத்தாக்
கீடியல்புத்திப்புவனப்பிராத்தியெழின்முத்தியே. (௬௮)

முத்தியண்ணாமலைத்தேவசிகாமணிமூட்டுதலாற்
சத்தசத்தான்மவிவேகத்தருகாதமக்குமுத்தி
யொத்தகுணப்புவனத்தேபிராத்திபினனோபிரம
சித்தமெய்ஞ்ஞானப்பரிணதிவேதாந்திகளடைவே. (௬௯)

அடைவுறுநாராயணப்பிரகிரதியான்மாவெனவே
நடைபெறுமோபாஞ்சராதகிரிபேறுநகுமருணை
யிடையமந்தேவசிகாமணியேயமைத்திட்டதென்டா
தடைதீபிரகிருதிப்புவனந்தனிற்சார்வதுவே. (௭௦)

சாரதருசத்தப்பிரமங்கிரீடைதரும்பிரமம்
போதருசிதரப்பிரமஞ்சொல்வாதப்பிரமுகர்கட்
கேர்தருதேவசிகாமணிசோணகிரீசனல்குஞ்
சாரதருஇன்றபுவனம்பிரகிருதிக்குள்ளதே. (௭௧)

* செனியாவிடம்—முத்தித்தானம்.

திக்குளண்ணாமலைத்தேவசிகாமணிசெப்புமியோ
கக்குறிப்பா தஞ்சலன்மான்புருடனையுறறமியத
தக்கநற்சாங்கியன்விவாதவேதாந்தஞ்சொல்சந்நியசி
புககான்மவாதஞ்சொல்லாறபுருடப்புவனத்தடோ. (௭௨)

புவனமெய்ததேவசிகாமணிதீக்கைசெப்புண்ணியராய்ப்
பவமில்சாகாரசிவபாவனைசெய்பரிவுடைய
சிவவாதியரிற்பவுராணிகாமுத்திசீரரூண்
யவாசொல்லிரகபுவனத்திலேசென்றமாதரலே. (௭௩)

அமாதருசாகாரநிராகாரத்திலரணையெண்ணு
நமா * சோமசித்தாந்திகளகலாராகததைநண்ணுகெறபத்
துமருவுவிதயாபுவனத்துவாழ்வாகளசோணகிரி
யெமரெணுந்தேவசிகாமணியேசெய்திடுங்கதியே. (௭௪)

கதிசிவாவேசஞ்சொல்காபாலியாக்குககலாபுவன
துதி கொள்சாலேசரவாதிகாலத்ததுவட்புவனம
பதியுறுசங்கிராந்தஞ்சொன்னபாசபதாக்கமுனை
வதியுறந்தேவசிகாமணியெயமுத்தியாயையிலே. (௭௫)

மாயாபுவனத்துளாபாசபதங்கொளவைதிகரு
மீயாசமுற்பத்தியோராமாவிரதவிசேடருமே
துயாரண்ணாமலைத்தேவசிகாமணிச்சோதியருள்
சேயாரகலாதத்துவாந்தங்கொள்சோதினிதீக்கையுண்டே. ()

தீககையுண்டாகில்விஞ்ஞானகைவல்லியத்தேபொருந்த
மோக்கமுண்டாருசாவருத்தவமாத்நிரமோக்கமெனத்
தேக்குமகாவிரநாக்கொருசுத்தவித்தியாபுவனம்
காக்குமிண்ணாமலைத்தேவசிகாமணிகறடனையே. (௭௬)

* சோமசித்தாந்திகளுக்கு, கலாராக கெற்பவித்தியா
புவனப் பிராப்தியே முத்தியென்க.

கறடணைப்பேறருணைசலத்தேவசிகாமணியா
 னற்பிரயோசசியமேகாததிருத்துவராட்டவல்ல
 சொற்பிரவாகேசுராக்குமனேகேசுராக்குமுத்தி
 பொற்புறலாமீசுரபுவனத்திப்புருமிசைவே. (எஅ)

இசைவாஞ்சதாசிவசாமியவாதி்யெனாமுயாவால்
 வசைதீசிவசமவாதிசதாசிவபுவனத்தின்
 மிசையாமணுமலைத்தேவசிகாமணிமெயயருளால்
 னசை * மாசில்சாத்தாசத்திபபுவனம்பெறநல்லவோ (எஆ)

நல்லாமதக்கிணகாருடபூதத்தினுதிந்தார்
 செல்வாமுவுசத்திகலாபுவனத்திறறிருவருணைச
 சொல்வாயமேதேவசிகாமணிதீக்கையிறேறாயநிருநது
 மாலவாச்சிவவியத்திக்குருருக்குமுண்டொருங்கே. (அ0)

உண்டோவைந்தவதேகஞ்சிவனுக்கிதுண்மையெனூந்
 தொண்டாசாமானியசைவாசிவத்தத்துவபுவனம்
 கண்டவாசோணகிரிமேவுதேவசிகாமணியைக்
 கொண்டறிவோர்த்தத்துவாதீதரேதுங்குறைவிலோ. (அக)

குறைவிலண்ணுமலைத்தேவசிகாமணிகொள்கையெல்லா
 றிறைதருதுல்லியசைவசித்தாந்தநிகழ்சித்தியா
 யறைதருசாத்தியயிக்கமுமாய்ச்ச்சிதானந்தமாய
 முறையுறுசீசசிவசுத்தாத்துவைதமெய்முத்தியொன்றே. (அ)

ஒன்றையுஞ்சத்திபலவாய்ப்பொருளென்றுமோதத்வ
 மன்றுகிக்கன்மொப்பாயக்கனமமாயைக்கடங்குதல்போ
 னன்றுகியபசுத்தத்துவத்தேவந்தநண்ணுமலர்
 தொன்றமண்ணுமலைத்தேவசிகாமணிதொட்டதன்றே. (அந)

தொட்டுயிர்சசத்தியைத்தோய்மலசத்தித்தொகையிரண்டா
 மட்டறுமாவாரகசத்தியொன்றுமறைக்குமந்தக்

* மாசில்சாத்தார் சுத்தசாத்தார்.

கட்டறவே.

சிட்டருக்கீசாசெரு துநஞ்சாதித்திறமெனனவே. (௮௪)

எனவிதிதேவசிகாமணிசோணவெற்பெய்திலையதா
முனணையதோரியாமிகாசத்தியேதுவினமோகமதந
துனனியராகம்விடாதமொரதாபமெயச்சோபமொடு
மனனுவிசித்திரமென்றெ ஷமாயையிம்மனனுயிர்க்கே. (௮௫)

உயிராமறைததனுவாக் ிவாண்புகழோர்மலததை
யயிரறமுனறுகலைமேலறு ததனவாசனையை
மயிருண்மனூந்தவனாதீ ததருணயில்வாழந்தடியா
செயிரறசசெய்திறந்தேவசிகாமணிசித்திரமே. (௮௬)

சித்திரரோதைசெடானுக்கிரகந்திகழ்மலரு
பத்துறுசதவபரிணதிநெல்லிப்பழம்விதைமா
யைத்திறம் * ரூபாந்தரபரிணாமம்வயங்கருணைச
சிததெனுந்தேவசிகாமணியால்வினைதீ தரமே. (௮௭)

தரமிசுந்தேவசிகாமணிசோணத்தலந்தனிம்மா
சருகும்விஞ்ஞானகலாக்கேதனுகரணுகியெல்லாம்
வருவதுநால்வகைவாக்காதியாககும்வழங்கவுரை
தருவதுமொசுத்தமாயென்றேசொல்லத்தக்கதுவே. (௮௮)

தக்கதொருக்குமநாதங்கலைக்கொருதாரகமா
மககுலத்தனாலநாதங்காலமாதியைந்தும்பரிக்கு
மிக்கருணசலத்தேவசிகாமணிமேயவிந்து
கைக்கொண்மகான்முன்னகங்காரமட்டெய்தக்கற்பித்ததே. ()

கற்பித்ததேவருணசலத்தேவசிகாமணிசொன்
னற்புத்திசோதரும்பாவப்பிராத்தியநாடகந்தை
யிற்பற்றுமொமனத்தோடேயிருவகையிந்திரியஞ்
சொற்பெற்றதாரகமாயேதரிபடுஞ்சொல்லிடிவே. (௯0)

* சொரூபாந்தரபரிணாமம் தொகுத்தல்,

சொல்லிடிற்சா தாக்கியமேதன் மாத்தினாதொக்கவைந்தைப்
புல்லிடுந்தாரகம்விததேசாக்ருக்குமபூதமைந்தை
மல்லருணசலததேவசிகாமணிம்கிரங்கட
கொல்லுறுதாரகமாந்நூலபூதமுறுந்தொகையே. (௯௧)

தொகையாமுலகுக்கொகாரண மாமென்றுஞ்சொல்லருவாய
மிகையாமசுத்தமுமேகமுமாகிவியாபகமாம்
வகையாயண ளாமலைத்தேவசிகாமணிமாற்றில்வந்து
தகையாதுரித்தியமாயநிற்ருமாயைசகலருக்கே. (௯௨)

ககலாதங்கன்மபரியந்தம்பந தஞ்செய்தனமையின
லகலருந்தேவசிகாமணிமேவருணசலத்திற
புகலுறுந்தீபம்புருடனமாயேயமபொருந்துதிரி
மிகலுறுங்கனமறுநெய்யுமாகிவிளக்கிட்டதே. (௯௩)

கிட்டருந்தேவசிகாமணிசோணகிரீசனருண்
மடடிப்புரியட்டகமாதலபூதந தன்மாததினாகள்
கட்டுறுகனமேந்திரியமடொறிகரணங்களருண
மிட்டமகான்பின்கலாதிகள்மாயயி * லெணைகையே. (௯௪)

வகைகூழுடல்பரஞ்சுக்குமந்தூலம்வைந்தவமுந
தொகைகூழ்புரியட்டகமுமைம்பூதத்தொகுதியுமாந
திகைகூழண்ணாமலைத்தேவசிகாமணிதீரசெனக
மிகைகூழந்தாரகம்போக்கியமாகும்வினைப்பலமே. (௯௫)

பலமேவருணைநந்தேவசிகாமணிபற்றறச்செய்
மலமேயனாகிபின்னாகந்துகமதுமாயைகனம
முலவாதுசெய்யும்பிரவாகமேசெய்யுரோதசத்தி
பலாபாலனுக்கிரகப்பாரவைசத்திரிபாதமதே. (௯௬)

சத்திரிபாதம்பெறத்திக்கைசெய்துதகவருணைச
சித்தெனுந்தேவசிகாமணிமூவகைசெய்தவரை

* எண்வகை=எட்டுக்கொரீத்து.

ருத்ரமந்த்ரபதிசானத்துய்க்கமுயாபதமேல்
விதைமகேசசுரந்தேகநிவிராததிப்பினமேவுறுமே (௬௭)

மேலாரும்விதைந்சாங்கியதீதையைமேவல்சிவ
சாலோகசாமீபசாரூபமாமிவைசத்திசிவம்
பாலாமண்ணுமலைதேவசிகாமணிபண்ணுமுத்தி
நாலாவதிச்சிவசாயுச்சியத்தினண்ணுதிருளே. (௬௮)

இருநில்சதாசிவமாம்பதஞ்சாலம்பயோகியெய்தும்
புரிகிரியாவான்காலாக்கிராந்தபுவனமெய்தும்
பிரகிருதியக்கிராந்தப்புவனம்பெறுஞ்சரியைக்
கருணைநந்தேவசிகாமணியாற்பெறலாமருளே. (௬௯)

ஆமருணைசலதேவசிகாமணியாகமமென
றேமுனைதேதோங்கியுத்தேசக்கவாகொண்டிலக்கணமாம்
பாமருவுந்தழையெல்லாதழைதுப்பரீககைநறும்
பூமலராய்ப்பலமெல்லாம்பழுத்ததிப்பூவினுமே. (௭௦)

பரவுஞ்சிவபத்தொல்லாரும்வாழியிப்பத்திவர
விரவுஞ்சிவதருமத்திறம்வாழியிம்மெய்ததருமந்
தரவருமாகமம்வாழியிவவாகமந்தநதருணை
வரவருணைசலத்தேவசிகாமணிவாழியவே. (௭௧)

ஞானவந்தாதி முறறியது.

ஸ்ரீமத் தேவசிகாமணிதேசிகர் திருவடிவாழ்க.

SHAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-90

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாண்மணிமாலை

காப்பு.

தேனமணி மாலையொடுந் தேவ சிகாமணிமே
 னன்மணி மாலையந்தணிய - மேன்மணிக்கேழ
 வட்கருணைக் கோன்மிடறழில் வான்றமிழோ டன்றசிறு
 கட்கருணைக் கும்பமுனி காப்பு.

வெண்பா.

பூமலிசெவ் காவி பூத்ததடம் போலருணைத
 தேமலி தேவ சிகாமணியே - யேமச
 சகிதாதி கும்பகாந் தததேசிற சதகிச்
 சகிதாதி போகந் தரும்.

(4)

கலித்துறை.

தருமாதி மூன்று சமுத்திர நீந்தித் தடைபுரிந்த
 கருமாதி மூன்று மலைக்கி முக்குணக் காடகன்றே
 யருமாதி மாயை யடைத்த கபாட * மகன்றுறலாந்
 திருமாதிய லருணைசலத் தேவ சிகாமணியே.

(2)

அகவல்.

மணியினந் குயின்றென வணிமலா பொதுளிய
 பத்திரப் பைம்பொழிந் சித்திரப் படாஞ்சு

* அகன்று என்பது செய்யவெனெச்சத்திரிபு.

பூன்னம் பொலிந்த நன்னெடுஞ் சிகரக்
 கன்னசா லைகளுங் கன்னகூடமுமா
 யருவித் தொங்கள் மருவித் தூங்க
 மாமுடித் தீப மணிக்ஞுடந் தாங்கித்
 தீபத் தான்முதில் செவ்வா னுகித்
 தங்கத் தகட்டிற் பொங்கொளி பரப்பத
 தடந்திகழ் கொடிஞ்சி நெடுந்தோ போலுந்
 திருவரு ணுசலக் குருவரு ணுசலச
 சைவசி காமணி தெய்வசி காமணி
 யமேய மரிச்சய மநெளபம மனாமயஞ்
 சூக்குமஞ் சருவக நித்தியந் துருவ
 மவ்யய மீச மதீந்தியஞ் சூன்ய
 நிரக்குண மென்று நிகழ்கா ரணபபெய
 ரந்தமி லாமையா லமேய மாகியு
 மமரிட மின்மையி னரிச்சய மாயு
 மதுல மாதலி னநெளபம மாயு
 மமல மாதலி னனாமய மாயுஞ்
 சூழ வின்மையிற சூக்கும மாயுந்
 தான்வியா பகத்தாற் சருவக மாயு
 நிட்கா ரணத்தா னிதகிய மாயுந்
 சேராசை யின்மையிற துருவ மாயு
 மறிபூ ரணத்தா லவ்யய மாயு
 மிறைமை யெய்தலி னீச மென்று
 மரும்பசி தாக மளந்தறி வதுபோ
 லறிவரி தாகு மதீந்திய மாயுந்
 சோசட மல்லது சித்தரு வாதலிற்
 சோரவி லாத சூனிய மாயும்
 வீங்குசாத் துவிக விந்து வைந்தவ
 நீங்கரின் றமையா ணிரக்குண மென்றுஞ்

சத்தா மாத்திர மாந்தனிப பொருளைக்
 * காரக மென்னும் பாரமத் திடடு
 நெய்ப்போன் முத்தியி நெய்தநீ செயத
 நன்றிக் கெகூசெய் யேனிச சித்தே.

(௩)

விருத்தம்.

சித்தரு வரூணத்தேவ சிகாமணிச சித்துவாரி
 நத்தரு வலஞ்சூழந்த நத்தினு னுதித்தநல்ல
 முத்தரு முதநாவேண்டின் முதநினை குதவும்போது
 சத்தரு வாகும்பாசந் தனக்குமா தவாக்குந்தானே.

(௪)

வெண்பா.

தானே தனக்கிணையாய்த் தாவிலரு னுசலமாய
 ஞானமய மாகியே நனரூகி - வாடுருரு
 சேவிக்குந் தேவ சிகாமணியை யேதரித்தா
 லாவிக்க கலங்கார மாம்.

(௫)

கலித்துறை.

ஆமாம்புன் மரைய யடைதது நனமரைய யதனுளொரு
 பூமா நிலமென்று போட்டுர மாககிப புரந்தனுவை
 மாமா விதையென வைத்ததெல்லாம் வளமா மருணைப்
 பாமாலேத தேவ சிகாமணிச சோதி பயிசெயயவே.

(௬)

ஆகவல்.

செய்யசிற துரச செழுநீரிக் கிடந்தங்
 கோபதி னறுநான் குகத்தினும் வினைநத
 வுதயா சலமணி சிதையமேல் விளங்குந
 தீருவரு னுசலத தேவசி காமணி
 யருண சலேசமி லருண சலேசன
 குருபரன் பால குமாரன விருத்தனென்

* காரகம் = திசுநாருத்திரகம்

றொருவ னெய்து பருவம் போலப்
 பொருந்து மிலய போகா திகாரமென்
 றிருந்தியல் செய்தி யியம்பலோ வரிதே
 யிருடரு வந்தன் னிடததுகீழ் காத
 வொருபரு வத்தி னுதாசீ னருபி
 தானொரு பொருளைத் தான்விரும் பாம
 லான்மா வினங்கு மரும்பய னோக்கி
 யானசு பாவத் தனைவரு முறங்கினுந்
 தானுறங் காத தனிக்குடி வாழ்க்கையில்
 ஞான மாத்திர மான போதும்
 ஆக்கிய மாயா சத்தி வியத்தி
 யோக்கியப் பாவை யுயர்படைப் பாகவுஞ்
 சோதரு மாயே யந்திதி யோக்கியப்
 பாவை தானே பகாதிதி யாகவுங்
 கனம பரிபா கம்படச் செயத
 லனமையி லாச்சங் கார மாகவுந்
 திகழமலஞ் செலுத்த றிரோத மாகவு
 கினாகா ரகமனுக் கிரக மாகவு
 நினைவா லைந்தொழி னிகழ்த்துந் திதியிற்
 றேசிகா யோசனை செய்யினுஞ் சிவத்துவ
 மேசி லாதுறு மிலயத் தானத்
 திலயா வத்தையி னிலங்கிய சோதியை
 மலைவற வுரைப்பின் வானினும் பெரிதே
 யின்மையின் மனோலய மெய்துவா
 சின்மயத தோரதினஞ் சிந்தனை செய்தே.

(எ)

விருத்தம்.

செய்யசீரரு ணுசலத்தேவசி காமணிச செழுஞ்சோதி, யையனே செயுமைந் தொழிலையும் கிளையாட்டென்ப ரதியாதாரா,

ஊகயதாகிய காரணக் கரணமோ காரியம் பயனல்லாம், பை
பல்செய்தொழில் பரமகாரணா செயரா டகாவது பரிவன
டே. (அ)

வெண்பா.

அன்றன்று முந்நூம் றறுபத்து முச்சமயத்
தொன்றன்று வெவ்வே றுளமுத்தி - நன்றென்ற
சித்தாந்த மாமருணைத் தேவ சிகாமணிசெய
சுத்தாத்து வைத்ச்ச்சகம். (ஆ)

கலித்துறை.

சுகமெறிந்தேசூற மாதரு மாதவத் தோகருங்கண்
ணகமுறுந தேவ சிகாமணி யாலவ கவணமித்தே
தகவுறைந் தைவனக் காததரு ணசலச சாரலிலே
யிகமுறு போகமு மின்பர போகமு மெயதுவனே. (ஈ)

ஆகவல்.

எயதருங் காலாக் கினியெழுந் தடாந்த
செஞ்சுடாச் சுவாலை விஞ்சுகா லத்து
நரக முதலா நலம்பெறு சுவாகுத்
தளவுஞ் சராசர மடங்கலுந் தகிகும்
பிரதமப் பிரளயம் வரவருந் தோறும்
பிரமாப் படைபபப் பிரமசுந் பத்திற
பிரமாண் ட ததிலிவ விருநிலப் பரடபே
சுத்துவ மாகத் தான்முன் பொருந்தவி
னன்னிலை பிளந்த பொன்னிற வண்டத்
திருகபா லககளும் பரமாணு வாகப்
விரமாண் டாதி பிராகிரு தாந்தத்
திருநான் கண்டமும் வருமுறை பெயாந்து
காரியந் தத்தக் காரணத் தொடுங்க
வுய்த்தசீ கண்ட வருத்திர ருளால

மத்கிமப் பிரளய வகையிலிம முழையே
 யேழி லக்கத் திருபதி னாயிரம்
 பிரம நிறந்திட வருமா லையிலே
 முறைபெறு மூத்தா மூத்த மாகியு
 மறையாத் தந்திர மந்திர மாயும்
 பரவும பரம பரங்க ளாகியு
 மேறபடு சுத்த மிச்சிர மசுத்தமென
 ஞாப்புறு தத்துவ மாற றாயுங்
 காலாக் கினிமுதற கருதுசி வாந்தம்
 பேரா தடுகிய பிரககிரி யாண்டத
 திருவகை மாயே யங்களு மிடிந்து
 காரியந் தத்தம் காரணத் தொடுக
 வடுமகாப் பிரளய மாரணி முடிப்பச்
 சுத்த காலந் தோன்றிய சமயத
 திலயப் பருவத் திதம்பெறு பதாத்தட்
 டாலனப் போகா சீல நோக்கி
 லியல்சேர் நியாமிக விச்சா சத்தியு
 ஞாபக மான ஞான சத்தியு
 முததி யோகத துயாந்த கிரியையு
 மென்னு மூவகைச் சின்னம் படைத்து
 நால்வகைப் பேருடை மேல்வகை யொருவ
 னண்ணு மலையிற் கண்ணு ரமுதத்
 தேவசி காமணித் தேசிகள்
 மேவிய செய்கை வினையாட் டலவே.

(கக)

விருத்தம்.

வேதாகம ஞானவியூதிம ஞேதீதம ஞேரத மாந்தி
 மேதாதிக லாதிசு கோதய மேலான
 நாதாதிய ஞாதிபராபர ஞானாதிய ஞமய பூரண
 நானாவித மான சதாசிவ நீள்சோதி

யாதாரமெ னூரிதேடிய பாதாள மெலாமடி யாயடுடி
 தாகாடமெ லாடிடியாயய நேர வோர்
 சீதாடவி சேரநாணசல மீதேடிறை தேவசிகாமணி
 சாபாதம விடாதவ றோகநிசோவாரோ. (4௨)

வெண்பா

சேரியலி னீளருணைத தேவசிகா மணிசெய
 காரியமெ லாகியசற காரியமே - யோரிய
 விருத்தி பரிணதி விவாததா ரமடத்திற
 டருத்திகலை பாறயிரொப பாம. (4௩)

சலித் துறை.

பாமாலைத தேவ சிகாமணி வாழும் டதியருணைத் [யக
 தாமலை வெள்ளரு வித்தொங்கல் வாயகசண்ட சோலையிறடோ
 தேமா மரமென்று வெவவேறு கண்டவா செடதியைட்டோ
 டாமாக மத்திற குணகுணி வாதமென ருவதுவே. (4௪)

ஆகவல.

ஆவது மழிவது மாசகுதற கிடமாந்
 தாவில் காரண தத்துவங் கடந்து
 மும்முத திரையுறு முத்தந் துவங்கல்
 னம்முத திரைதிறந் தறிவ தாகியும
 வீசொளி பரந்து வியாபக மாயநிறைந்
 தீசா கணயன கோசரந் கடந்து
 மேழைய ரழைப்பினு மெதிரொழி ற்கால் தரு
 ளருண சலம்போற் கருண ஸயத்தி
 சீரரு னாசலத் தேவ சிகாமணி
 யியற்றதற கருத்தா வென்ப தாகலி
 ணயாப்பருஞ் சத்திக ளாங்கர ணத்தா
 லீறி லைந்தொழி லேவுக கருத்தாத்
 தூல மானவைந் தொழில்வா யோக்கியச

சூக்கும மானவைந் தொழிலின் வழாத
 விந்துவை நீங்கா விலய முததியும்
 விந்துவை நீங்கிய விலயவி யத்தியும்
 ஆந்தொழில் சாந்தி யாதிராற கலையினுரு
 சாந்தி யதீதத் தனிக்கலை தனிலு
 மிக்கலை யைந்தா வியல்பரை யாதியிற்
 றக்க சிவமுதற சாதாக் கியங்களு
 மீசான னுதியைந் தெழினமூர்த திகளுரு
 சோந்த கலப்பின்மந் திரங்க னைந்து
 மீசானி யாதியைந் தியல்சத திகளுமென
 உளவில்சத திகளிவ வாறுண் டாக
 மூத்திக னைந்து முடியைந் தாக
 வைந்துசா தாக்கிய மைம்முக மாகப்
 பிரம மைந்துந் திருமேனி யாக
 அணுசதா சிவரீ சானரா தியாகள்
 பஞ்சவன் னத்துறம் பாவனை யதன
 விந்திர சிலைபோ லுந்திரு மேனியன
 மறைப்பாற் கோம்பி வடிவென லன்றி
 நிறத்தி னுனு நிகழ்பரஞ் சோதி
 யிலக்குறு மிலய போகநெய் திரண்டென
 வுலப்பி லாத வெருதனு மூத்தி
 மதுவை யூட்டிப்பின் வல்வினை தீர்க்கும்
 பண்டிதா போலருள் கொண்ட சங்கற்பன்
 சீமான் வைந்தவ தேகியென் றுரைக்குஞ்
 சாமான்ய சைவா சாராக் கடவுள்
 இலகிய சத்த வித்தியா புவனங்
 குலவிய சத்த கோடி மந்திரத்து
 ளியல்வச் சிராதிய ரிந்திரா தியர்க்
 ளுயர்நந் தியாதிய ருள்ளும்ச் சூழ்ந்தே

யைந்து நான்கு மூன்றா யெதிரா
 யமாந்த மூவகை யாவா ணத்து
 ளீசரத் தினிலனந் தேசரா தியாந்
 முாசி லாத்துவி தாவா ணத்துட்
 டங்குசா தாக்கியந் தன்னிற பிரம
 மங்க முதலா வரணாரு சூழ்த
 கிருமுடி யைந்துந் திருமுக மைந்து
 மருளபுரி யிதயமு மகக மாகக்
 கண்கள்மூ வைந்தொளிர் கன்னநாசி
 பொண்களி வாயகளபத் துயாதோள் கைவீர
 லாரந்த நம்வயி றுந்தி யூருச்சா
 லுசங்கந தாள்பிரத் தியங்க மாக
 வெண்மை பொனமை கருமை செம்மையென
 ரொண்மை நிறங்களு முள்ளசின் னங்களு
 மாயுதா திகளுஞ் சாங்க மாக
 வுடையா பரணாதி யுபாங்க மாக
 நவசத் திகளு நலங்கொளமுப் பாணென
 சிவசத் திகளுஞ் சிறந்துட னிருப்பப்
 பொருவி லெண சத்திகள் புகழாய்ப் பொலிய
 வைந்து நீளமு மாறுன் னதமுஞ்
 சிறுக னுன்குஞ் சிவப்போ றோழும்
 கூாரோமை யைந்துங் குழிவு மூன்று
 மகல மிரண்டு மாயழ குடனே
 யண்ண லருள்வடி வான மேனியி
 லெண்ணுன் கென்னு மிலக்கண மிலங்க
 வீறிலா துயாந்த விருதய முதலா
 மாறுமந் திரங்க ளடங்கலும் புரக்கத்
 தந்திரந் திகழசத் தியாதிசத் தியந்த
 மந்திர சிங்கா சனத்துறை வள்ளல்

DR. U. V. S. IYER LIBRARY
 BESANT NAGAR, MADRAS-9.

தத்துவ மூத்தி தனிப்பிர பாவமென்
 றுத்தம மாக வ்யாதிந் வருவ
 னரிபிர மாதியாக் கரிய ராகிய
 யோகா யோகீச சராக்குஞ் * சாமி
 மோக நித்தினாயின முயன்றோத் தொடாம
 லெண்கையி லெடுத்த யீரொண கோலால்
 விழுப்பந் தோனற வெழுப்புந் தேசிகன்
 ஞானஞா திருவென் றானதே யல்லா
 லேனை வடிவென் நிலாத சதாசிவன்
 சதத மாயைத் துறையைக் கலக்கிச
 சதத மருத்தந் தந்தரு ளீசன
 மன்னா பாரமு மந்திரி தாங்கலி
 னின்ன வாறுள வீசனு மிவவழி
 ின்ன தாக கிகழ்த்துத லின்றேல்
 மலமா யாதியில் மறைந்தோ ரவத்தையுஞ்
 செறிவுறு தன்னையுஞ் சிவனையு
 மறிவுறு மறிவெப் படியா வாரே.

(க)

விருத்தம்.

ஆவாரக மலமானு லணுவிபு வாமோ வாகாதே
 போவாதறிவை மறைத்தா ஸ்றிவறறுயி னொன்பதுமுண்டோ
 தாவாஞா திருஞானம் னெத்தி தணந்திட லாகாதே
 தேவா வுருணைத தேவசிகாமணி தேசிக தோவோர்க்கே.

வெண்பா.

கேவலான் மாவைமலங் கிட்டியதன் றேயருணைத்
 தேவசிகா மணியைத் தீண்டியதோ - பாவங்
 கடிதன்றே செம்பு களிம்புற்ற தல்லாற்
 பழகக கொளுமோ பழுது.

(க)

* சாமி=பிராபுருதம் என்பர் நச்சினூக்கினியர். அ
 சிந்தாமணி யுரையிற் காண்க.

கலித்துறை.

பழுதான கங்குலிற் பாயிருள் சீக்கும் பருதிவரும்
பொழுதா ரிருள்புல ராமலிராது புகழருணைத்
தொழுதாதை தேவ சிகாமணிச சூரியன ரேன்றமல
முழுதா ரிருளபுலாந் தம்போ ருகக்கண்முகிழ் விளளுமே. ()

அகவல்.

விள்ளருங் கருணை வெள்ள மான
வுண்ணு முலைப்பெண் ணுமையொடு வதிந்து
மாறா துதவும் வசந்தத் தியாகா
நினைவருள் புழுகு நெயப்பிர தாபா
வடவா முகமும் வாரியின் மறையக்
காலாக் கினியும் கதிரொளி மழுங்கப்
பகலோன் வடிவும் பகன்மதி யாகத
தருபே ரொளிவிளங் கருணைச் சேச
தேவ சிகாமணித் தேவ தேவே
சிவாக மத்துள்ளே தெரிவ தல்லா
லவாகமச சமயிக ளறியாத தாகிக்
கேவலம் பஞ்சக் கிலேசத் தவிச்சை
போல்வி வேகத்திற் போகா தாகித்
திகழிதஞ் சேராச செம்பிற் களிம்புங்
கதகஞ் சோந்த கலங்கலு மணிசே
ருடலிற் பொல்லா விடமும் போல
பயில்சிவ சத்தி பதிந்த காலத்
அயிரொழி யாதுதா நொழிவ தாகிக்
கருவியிற் நீரந்திடு கட்டட லம்போற்
கிரியா தீக்கையிற் கிடைப்ப தல்லா
லொருளு னத்து மொழியாத தாகித்
தாமங் காட்டுஞ் சூடாபோல் வாஞ்சைசெய்

போகக் காட்டப் பொலிவ தாகி
 யொருசிவன் போல வ்யாசுதந் தரணை
 பரதந் திரியம் படுத்துவ தாகி
 யாசறு சகச னுகிய வணுவைப்
 பாசிய னுக்கும் பசுததுவ மாகிப்
 பிணியொன் றில்லாப் பேரறி வோனை
 யணுவென் றுக்கு மஞ்சன மாகி
 யொழிவி லாதுயாந் தோங்குசிற் சத்தி
 விழிதரும் போதி லொழிவ தாகித்
 தானொன் றுகிச் சத்திகள் பலவா
 யான்மாத் தோறு மாவ தாகிப்
 பலவகைப் பட்ட * விருவகைச சத்தி
 யொருமல பதாராத மொழிப்பதோ வரிதே
 தருவாகீ சுவரி தான்கீ ழரணியு
 மிகுவா கீசரா மேலா ணியுமா
 யோம்பழ லுயிராப் போம்புகை மலமாய்
 விறகனல் போல மெய்யறி வுதிப்ப
 முறுகக் கடைந்த வுறுதி நன்றே
 யைவகைப் புகையெனு மலோபா திரீங்க
 விவவகை நீசெய திடா விடில்
 மெய்வகை விறகனல் வெளிப்பட லுறாதே. (கக)

விருத்தம்.

உறவொடு பகையை யொழித்தரு ன்ருவா
 யோங்கிய குரவனு மரசு
 மறலியு மெனவே மன்னுயிர்ப்பாவ மாற்றுதம்
 கமைத்தமு வரினுந்

* இருவகைச்சத்தி = ஆவாரகசத்தி - அநோநியாமிகா சத்தி.

திறலுறுதேவ சிகாமணியாலே தீதெலாந்

தீர்த்திடி லினிதா

மறமுடை யரசன் செயலினுந் கொடிதா

மளப்பரு ரிரயவேத னையே.

(௨௦)

வெண்பா.

வேதனைசேருள் ளந்தான் மெய்யறியுமோவருணைச

சேதனமாந்தேவ சிகாமணியைப் - போதநிறை

மாத்தவாதம்பாசமெலா மாய்ந்தசமனூந்தத்தே

சாத்தமனங் காட்சிதரும்.

(௨௧)

கலித்துறை.

தருமாயையென்னுமிரண்டு மிப்பாசததையுமுறு

கருமாயைவாழ்க்கையணுவ வைதானுங்கருணைபுரி

திருமாரிதியருணைசலத்தேவ சிகாமணியு

மருமாவியாபகரித்தியமா மைந்தனாகிளே.

(௨௨)

ஆகவல்.

அனாகி பரானந் தப்பெருஞ் சோதியை

யாதி யோடந்தஞ் சோதனை குறித்தலின்

மாய வராகங் காயஞ் சேந்து

குமரன் வேலாற் சமாசெயு முன்னும்

புண்படச சிவந்த பண்பு காட்ட

வந்த முறாதே நொந்தவெள் ளன்னமு

மாவேள் கொடிச் செஞ் சேவலாகச்

செஞ்சுடா விரிக்குந் திருவருணை சலத்

தேவ சிகாமணிச் சீமா னருளிற

பாரந் தாங்கிய சீரனந் தேசர்

சுவதாய்ப் போகந் துய்ப்பித் திடுதலின்

மோகினி யெனும்பே ராகிய மாயையிற்

MAHAMAHOPADHYAYA

DR. U. V. S. IYER LIBRARY

பாய பாளையிற் பூவிரி தோன்றப்
 பூவிரி பழுக்கா யாவிரிவது போல்
 மிசசிர மசுத்த மெனவிரி தத்துவஞ்
 சாதா ரணமு மசாதா ரணமுஞ்
 சாதா ரணசா தாரண வடிவும்
 படைத்தினி தளிக்கும் பான்மைத் திகியி
 லசாதா ரணத்தினு ளாந்திரி பந்தி
 பௌவன போகஞ் செவவிதி னுகர
 வருபிர நட்ட வாகிய தேகியு
 மருவப் பிராப்த வாகிய தேகியுந்
 தூலதே கங்கொடு துயக்கச் சமைந்திட
 நற்றுவி பந்திவிஞ் ஞான கலரா
 யற்று மலத்தோ டதீதத் திருப்பச்
 சுவாப காலத்துமுன் சொல்லிய மூவகை
 யனைவரும் பிரள யாகல ராகத்
 தோற்ற மொடுக்கந் தோறுஞ் சூழ்ந்து
 மாயா பந்தத் தாயான் மாக்கள்
 உறுதுயா யாவையு மொழியுங் காலம்
 பாசவாலிலை பழுத்த பக்குவ மாய்ச்
 சொல்லுஞ் சொருபசத் துவ பரிணதியு
 மாயையால் விதையில வளாந்தென வெழுந்து
 தோன்றிய சொருபாந் தரபரி ணதியுங்
 கன்ம நாசமென் நிம்மூ வகையின
 பரிபா கமனுக் கிரக மாகவும்
 பாக முறாவிப் பான்மூ வகைக்கு
 மனுக்கிர கந்திரோ தான மாகவு
 மரனநிந் தியற்றுவு தல்லா
 லரிதரி தழிவ தான்மா திகளே.

விருத்தம்.

திசுமுமன மிந்திரிய மொன்றைச் செலுத்திடத் தேரினிரு
விகறப விததே, சேர்ந்தறிய ராகம் விகற்பமா யிச்சையைச
செய்யமன மையஞ்செயதே, நிகழகங் காரமதி யேவ்வொன்
றறிவலென நிறபவொன் றுறுபதார்த்த, நிச்சயஞ் செய்யமுக்
குணமீன்ற புத்தியி னிறைந்தசுக துக்கமோகம், புகல்நியதி நிய
மிக்க வோரகால மேவப் புகழ்கலை புகிப்டதாககப், புத்தியிற
போகம் புகிக்கவுன் முகனாயப் புருந்தபுரு டன்றனக்கோ,
மகனெனுஞ் சீவனிவ வாறுமோ கினியான் மயங்கிப் புகிக்க
ஹட்டி, வருதுயி ஹசசெயு மருணைவாழ் தெய்வ சிகாமணி
மறாநதிததே. (உச)

வெண்பா.

அடுத்தருணைத் தேவ சிகாமணியா லன்றோ
வழித்தனைநீத தங்கனகம் வாயநதேன் - ரெடுத்த
வலகுடைய தங்கமினி யாகேனப் டாலு
மிலகுடைய தங்கமா வேன். (உரு)

கலித்துறை.

வேணிலுந் தண்ணெனத் தென்றலு லாம்பொழின் மேகமென்
தேனின் மழைபெய் யருணைநந் தேவ சிகாமணிகண் [னத்
மீனிளமேனி யனகனஞ் சிந்தனை வேறல்லவே
யீனிளந்தேடுந் துளியின மாகும் மியாவாக்குமே. (உசு)

அகவல்.

யாவருங் காண வேபசந் தோகை
கூவினமே லிருந்து கண்ணொளி பரப்பத்
தாதையே துதைந்து பேதைவண டுதுங்
கூதள மலாவெண் கோடென விசைப்ப
முத்தள வருவி மத்தள முழங்கக்

கின்னர மிதுனங்க ளின்னிசை பாட
 வாயு வாய்துளை வேய்தா னிசைப்பக்
 குருவரு னுசலக் கொழுஞ்சுட ராடுந்
 திருவரு னுசலத் தேவ சிகாமணி
 நிருமல வாழ்க்கை நீதோய்ந் தறியாக்
 கருமல வாழ்க்கையெங் காதை கேட்டி
 யுலக மேழு மலேகம தாக
 விழுத்தகு மேரு வெழுத்தா ணியாகப்
 பலநா ளெழுதினுந் தொலையாப் பாரத
 மாயினுஞ் சிலசில தீயினுங் கொடியன
 மாயா தேகத் தாயமுக் குணஞ்செய
 புத்தி யென்றது பத்தியொன் றறியா
 தெட்டுக் கோணல் பட்டசக்கரத்
 தாறுதூம் நீரா ருய பாவச்
 சூற வளியிற் சுழலுந் தோறுந்
 தேடிய கன்மங் கோடி கோடி
 சீரண வுலகிற் காரண மின்மையி
 லாதி யோவன் றனாதி பந்த
 முலந்தபின் மாயையி லுறைந்துபக் குவமாய்ப
 புலாந்தபி னனுக்கள் புந்தியின் முளைத்து
 மனவாக் காயத் தனுதினம் வளாந்தே
 யக்கினிட் டோம மந்தனா தாந்தஞ்
 செய்தலிற் கன்மமென் றெய்து பெயாத்தாகிச்
 சஞ்சித முதலா விஞ்ச மூன்றி
 லாத்த மாய்வந் தடைந்த கனமஞ்
 சாதி யாயுப் போக மென்றுஞ்
 சனகந் தாரகம் போக்கிய மென்று
 மதிட்டந் திட்ட மனியத மென்றுஞ்
 செம்பொ னிரும்பிற் செய்கிலங் கிரண்டெனத்

தன்மா தன்ம மென்னுமீ ரூருவாய்த்
 துக்க மோகஞ் சுகமெனப் பலவாயப்
 புக்குழிப் புக்குப் பொருந்து மாதவி
 னிறந்திறந் துலகிற் பிறந்திடுந் தோறும்
 பாபயீ டைப்டெரும் பாதகஞ் செய்தவி
 னரக னூற்று நாற்பதிற பயின்றபின்
 விலங்குரு வாயித் தலந்தனிற் பிறந்துந்
 தரும நியாயந் தப்பிய தீமைக்
 கருமந் தன்னு லுருமீ னாயும்
 வாக்கு நானகால் வருபவந் தொடரப்
 பறவை யாகும் பிறவியாயு
 நாத்திகம் டேசலி னயனிலாப் பாலையிற்
 பூத்துப் பயன்படாப் புன்மர நாயும்
 பவமுறப் பிறாக்குப பயஞ்செய திடலாற
 சருவமுண் பிழலுஞ் சாதி யாயும்
 வெய்துறு பயஞ்செயது மெய்யனா சாரஞ்
 செய்துநாய முதலாந தீப்பிறப் பெய்தியுந்
 தழைந்திடுவ கிரக தானாப கார
 மிழைத்தலிற பரதந திரிய மெய்தியுந்
 கருணையொன் றில்லாக் கருத்தொன் றுடைமையி
 னிருணணி பயக்கு மிழிபிறப் பேய்ந்து
 நிறைகுண மினமையி னேசுத தாற்றிரு
 முறைகரந் திடுதலின் மூங்கை யாயுந்
 துன்னெறி யாலுயிர்த் தொகைக்கிடா செயதவி
 னன்னெறிக் கணசெவி நாசி குறைந்து
 முலைவுறு கொலைய- லுற்பாயு வாயு
 முலவாக் கால முழந்தன னெந்தாய்
 வரமுறு நல்லுப வாசய மத்தாற்
 பரதகண டத்திப் பாண்மையிற் பிறந்தேன்

பவமுறு பவ்வப் படுதிரைத் துயருழந்
 தவமுறு மழுவத் தழுங்கி னேனை
 யுபாய பதாத்தமென் றோபுணை யேற்றி
 ஞானபா தத்தி னற்கரை யேற்றினை
 பிறவா வாழ்க்கையும் பெற்றே
 னறவா பேறினி யாவரு வனவே.

(உஎ)

விருத்தம்.

யாவரும் பரவு மேன்மை யெய்துமிவ வருணைதானே
 தேவரும் புகழ்செய் தேவ சிகாமணி சேருமூதூர்
 தாவரு மகவகா ராண்டத் தலேசசுரத் தனிப்போமனஹ
 நீவரு நினைக்கமுத்தி நிகழ்மனோ புவனமாமே.

(உஅ)

வெண்பா.

மேவரிய வெண்மதியின் மேலேநன் னூலினுறத
 தேவ சிகாமணியைச சோததணிந்தா - லோவாத
 நல்லலக் காரமா நள்ளிர வெலாம்பகலா
 மல்லலக் காரவரி தாம்.

(உக)

கலித்துறை.

அரியா ருறையு மருணையுமென்னித யாம்புயமும்
 பிரியா துறைதரு தேவ சிகாமணி பேதைமைபோற்
 மெரியா தயாத்த வடியார தினந்தினஞ் செயதபிழை
 பரியா னுறுத்துச சுடுவதெல் லாமவா பாசததையே.

(௩௦)

அகவல்.

பாசத் தனையாற் பலபகுப் பாதலிற்
 காரா வினத்தினு னோரா வேறாய்
 விசாதியிற் பிரிந்து சாதியி னீங்கிச
 சுகத பேதச சொரூப நீங்காமையி
 னன்னது போலு மன்னுயி றொன்றே

யுகமனு பவத் தோரி ரண்டாகி
 மூவகைச சத்தியாய் நால்வகைக் குலமாய்ப்
 பஞ்சவன் னங்கொளும் பழகம் போல
 வாறத் துவாவின் வேறு வேறுருவா
 யெழுவகைத் தோறறத தெணவகை மலத்தொடு
 நவமுறு கன்மத் தவமுற லொழித்துத்
 தசகாரி யத்தின் வசமுற விருத்தி
 வரமும் போகமு மருட்கையு முடைய
 மேல்கீழ நடுவென விளங்கவத தையினி
 லிருதை யாதிசாக் கிராதியைந் தின்கண்
 டொகுபிர மாதியிற் றேய்சுத்த விததையிற்
 திகழைந் தெழுத்தொடு சிவமந்திரஞ் சொ
 விவ்வகை யினறிச் செய்வகை மயங்கிப்
 புருவ நடுமுதற் புகல்கீழுவத்தையி
 லிருவகை யிந்தியம் விடய மிருபது
 முட்கரணங் களைந் தொடு கால்பதது
 மென்றையே முறல்சாக் கிரமென ருக
 வாயு வசனாதி நால்வாயி லிருபது
 மனாதி புருடன் வகையைந் துடனே
 யையைந் துறல்சொப் டனமென ருகச
 செந்நெறிப் பிராணனுஞ் சித்தமும் புருடனுஞ்
 சொன்ன மூன்றுறல் சூழத்தி யாகப்
 புருடன் பிராணனோ தூரிய மாகப்
 புருடனி லிங்கம் புகச்சி விப்பது
 தெருளறு தூர்யா தீத மாக
 வைவகை யாகு மவத்தை நீங்கிப்
 பிரத்தியா காரா திபெறுசாக் ராதியி
 லுன்மனாந்த மட் டியாதா னத்துச
 சாக்கிர சாக்கிரந் தான் மூதலாகச்

3421

சாக்கிர துரியந் தன்னின் மீதே
கால பரமதி தம்பர தரிசனம்
விசுவக் கிராச முபசாந்தஞ் சிவ
தெரிசனஞ் சாயுச சியம் பன்னென்று
மைமுன் றுந்துரி யாதீதத் துட்
சிவபோகப் பெருஞ் சிவசா திருச்சியச்
சிவசா யுச்சியச சிவானந்தந் தனை
சிறியேற் குதவும் பெருமை யாள
தகாத களங்கமுந் தமரு மில்லா
மகாமணி தேவ சிகாமணிச் சோதி
மருணசஞ் செயு மருண சலேச
வியவகை யின்றிச் செய்வகை யில்லாப்
பாலா வாலீசா மாதா போகியொன்
றென்போ லியாக்கு மிருங்கதி வேணடிச
சில * நிரப் பீச தீக்கையுந் செய்தி
பெரியோரா பெறும்பே நெளியோரு மெய்தலி
னின்பெருங் கருணை நீமை கண்
டன்பி லேனின னடிபணிச் தேனே. (௩௧)

விருத்தம்.

பணித்திருஞ் சிவபத்தா பாலுறுபத்தியும் பவபீதியு
மணிந்தசின்னமுமெய்யடக்கமுமாகமத்திலமைத்தவா [வாயத்
துணிந்தசெய்கையு முதகியோடு தொடாச்சியும் பலசோணைவா
திணிந்துதேவ சிகாமணிக்குறு செய்தியைப்புக்கல் சின்னமே. ()

வெண்பா.

சின்னமா மேசஞ் சிதந்தகித்த வித்தெனலா
யன்னதிக் காங்கத்தா காமியம்போந் - தென்னருணைச்

* நிர்ப்பீசம் = ஆசாயமில்லாதது என்றார் மறைஞானதே
சுகர்.

சித்தேகத் தேவ சிகாமணிசெய் யார்த்த
மத்தேகத் தோடறுமெல் லாம்.

(௩௩)

கவித்துறை.

எல்லாரூந் தீபங் கொழுந்துசெவவான மிளந்தளிர்மின்
மல்லாரா மலாநெய் வழிதேன புகைமென் மகரந்தமாய்ச்
சொல்லாரூந் தேவ சிகாமணிசோணை த தூருமமொன்று
பல்லாரா விழிவண்டு சூழ்தர முத்திப் பலதருமே.

(௩௪)

அகவல்.

தருகீழ முத்தித் தலைமை சான்ற
பிரகிரு தியில்வரு புவனம் டேசிற்
சோபெரும் பூதஞ் சிறந்ததன் மாத்திரை
வாரிநகிரிய மனமகங் கார
மதிசுண மான்மே லிருபுவ னததுப்
பிசாசுட னிராக்கதா டேரா வ்யக்கா
யாதோ ரிநதிரன சோமர் பிரசாபதி
யிவவெழு டோரு மொவ்வொன ருக
வேறிய சித்தியு மிவாகள் மேலே
திசைமுக னெண்ணெண் சித்தியும் படைப்பப்
பிரத்திய ரூபப் பிராகிரு தாகளாயத்
தத்துவம் பத்திலுந் சாரதரு மணுக்களை
யான்ம வாதிய ராக நீக்கிப்
பவமில் புருடோ பரிச்சிவ வாதரிற்
சத்தினி பாதத தன்மை நோக்கிச்
சிவசத திகளாற் நீக்கை செயதாள்
யூருமலக் குரம்பை ய நிருமல மாக்கி
யிருசெவி யிடத்தி னிந்திராதியரு
மருவுறு துவக்கின் மாதரி தானு
மணிவிழிக் கிரவியும் வரயிடை வருணனுங்

கனிதரு நாசியிற் காசினிதானும்
 வாக்கி லங்கியு மேறகையிற் திரனும்
 பாத மாலும் பாயுமித் திரனு
 முபத்தம் விதியு மோர்மன மதியு
 முறைவ தாகி ரிறைவது மன்மிச்
 சிந்தனை செய்சிவ மந்திர மாக்கி
 யைவகை யுயிரையு மெய்வகை நீக்கிப்
 புத்திமுத் தியுமேல் வியத்தியு நோக்கி
 மாலயன் பேறும் வறுமையின் வறிதா
 வும்பா வாழ்வுங் கும்பிவாழ் வாக
 வராகத் தின்கீ ழானமுத் திகளும்
 வாய்த்த கானிற் பேய்த்தே ராக
 உளைவில் ஞானத் தளவில்பூ ரணமா
 மிருவகை யிருமூன் றினப வியோம
 வொருபெருந் செல்வத திருவா சாக்கிய
 கருண சலத்திரு வருணச லேச
 மெய்வசி காமணித தெயவ சிகாமணி
 தானு சாரமெய்ஞ் ஞானு சாரிய
 காக்கையைத் தன்னிற மாக்குமே ருப்போ
 லென்போ வியரையு நின்போ லாக்கலிற்
 றொழற்குறும் விசிட்டாத் துவிதா தியாபோ
 லமுக்கா றுறாநின் னருட்பெரு வாரி
 வாழி வாழி வாழி
 பாழிமா நிலத்துயிர் பலம்பெறப் பலவே. (௩௫)

விருத்தம்.

பலந்தரும்பெரி திகம்பரந்தனனிற் பரத்தின்பேறற் பரமான,
 புலந்தருந்தரு மிருவகைப போசுமும் போகத்தினடொலிவான,
 நலந்தருந்தரு மிருவகை முத்தியு நல்லருணையின் மேவு, வலந
 தரும் புகழ்த்தேவ சிகாமணி வான்மணி தராதொன்றே. ()

பஃரொடைவெண்பா.

ஒன்றிய சந்தசுதா ளோராகற்பங் கையாக
 வென்றி வியாகரணமே யானனமாக வன்றியுஞ்
 சோதிடங் கண்ணா நிருததஞ் செவியா
 நன்றுடைய சிட்சையே நாசிவடி வாக
 நின்றவா றங்கத்தி னீளவேதமா மேனி
 கன்றரியவந்தம் கரணஞ் சிவாகம மாச
 சென்றருணைத்தேவ சிகாமணிச சீவன செலுத்தி
 லன்றிவரா துயவ தருளால்-

(௩௭)

கலித்துறை.

அருளுண்டெனிலுண்டறங்குளெல்லாமவவருளுநல்ல
 பொருளுண்டெனிலுண்டுபோகியாக்கேய்வாபோகமல
 விருளுண்டெனிலுண்டிங்கெல்லாம்வராமலிருத்துமொரு
 தெருளுண்டெனிலுண்டுதேவசிகாமணிச்சிறகுருவே. (௩௮)

அகவல்.

குருவேறு வேறாய்க் குலவான்ம வாதந்
 திருவருள் படைத்த சிவவாத மென்றிக
 கிருவகை வாதத் தொருமுதல வாதத்து
 வாகியம் வைதிக மாகிய விரண்டினி
 லொருகுரு வுரைத்த வுலகா யதமு
 மருகந்தரில் வழங் காராகத தூலும்
 பரமெனுஞ் சுகத பௌத்த தூலுமென்
 றானவாகிய ஞான மூன்று
 மெய்திய விவேக வைதிக மாக்கத்
 தங்க முபாங்க முபவேத மாகிய
 வங்கி யகலா வங்கவேதம் புகல்
 வாய்த்த லௌகிகம் வைதிக சாத்திரம்
 ஆதகியான் மிகமதி மாகீக மந்திரமென்

றைவகை யாகிய மெய்வகை நூல்களி
 லிட்டமாகிய திட்ட பலஞ் செயும்
 வைத்தியந் தண்டம் வழங்கு லெளகிகமுந்
 திட்டா திட்டங் கிட்டிய பலங்கள்
 பிரியா வேதக் கிரியா காண்டத்து
 மீமாஞ்சை நியாய மிகுவை சேடிக
 மென்னும் வைதிக மன்னு ஞானமு
 மதிட்ட பலமெனு மான்ம ஞானத்து
 வேதாந்த சாங்கிய மிகுபாதஞ் சலமென்
 றளவிலாத் தியான்மிக ஞான முந்
 தோந்துற வல்ல சிவவாதத் திற்
 சார்த்துறு சாமா னிய சைவத்துட்
 பாசு பதங்கா பாலமா விரதமற்
 றுசிலாத வதிமார்க்க ஞானமு
 மருளுஞ் சதாசிவ னதோ வத்திரமாந்
 தற்புரு டாகியி னிற்பிளோ ரிக்கு
 மனுதற் புருட ராதியோ மொழிந்த
 வதசு சுரோதசென றுயமந்திரத துட்
 காருட மேதக்கிணம் வாமம் பூதமென்
 றீரிரு சாத்திர மெனலா மிவற்றுட்
 புருடமே பொருளாயப் புகன்று மந்திரமருந்
 துனாசெய் காருட மென்றுள்ள ஞானமு
 மகோரமே பிரம மாமப் பிரமமும்
 யோகத் துறுமென் றோர்சத் துருசெய
 மந்திரஞ் சொல்ல வல்லதக் கிணமும்
 வாமமே பொருளென வழுத்தி வசியாதி
 மாமந் திரம்புகல் வாமதந் திரமுஞ்
 சத்தியோ சாதந் தானே பொருளென
 வாய்க்கும்பூ தாதியை மந்திர மருந்தாற்

போக்குதல் புகன்ற பூததந் திரமு
 மென்றனா னமுமிங் கொன்றமே லுயர்ந்து
 முன்னம் பராவச் சொன்ன சதாசிவ
 ரந்தமி லருளான் முந்திய படைப்பிற்
 சத்த பேதத் தன்மையிற் சமைந்தே
 பூராததுவ முகந்தனில் வாய்ப்தினி தான
 சிவசம வேதச் சினமய மொன்றே
 சிவபே தங்களிற் செப்புயீ ராந்தா
 யுருத்திர பேதத தோபதி னெட்டாயக்
 காமிகம் யோகசஞ் சிந்தியங் காரண
 மசிதந் தீப்த மரிய சூகசும
 மப்பாற் சகசசிர மஞ்சு மானோடு
 சப்பிர பேதம் விசயநிச் சுவாச
 மருட்சுவா யம்புவ மனலம் வீரம்
 வரமிகு ளொளவ மகுடம் விமலஞ்
 சந்திர ஞானந் தன்னோடு விம்பம்
 புரோங்கீ தத்தொடு புகலும் லளிதஞ்
 சித்த தந்திரந் திகழ்சந் தானம்
 பகாசரு வேரத்தம் பாரமே சுரங்
 கிரணம்வா துளமெனக் கிளக்குநா லேழு
 போதவா கமங்கள் பாதநால் வகையாய்ச்
 சத்தமா யையில் வைத்த வாறே
 யனந்தாசீ கண்ட ருளுமை கணபதி
 குமர னரியயன் குலிசன் வானோ
 முனிவா வழிவழி யினிதுணர் ததன்பின்
 முனிவா வழியிம் முதுநிலத் துதிப்ப
 வந்த ஞானமுமென் றிந்த ஞானங்க
 ளவனி முதலா வனாசி ருதாந்தத்
 தேற்றிய விளக்கு மேற்பூதியு மாய்ச

செபிய சுத்த சிவமே லாதலிற்
 றிருவரு னுசலத் தேவசி காமணி
 குருவரு னுசலக் குளிர்நெடுஞ் சாரலிற்
 கார்த்திகை மலாந்த காந்தட் பரப்புஞ்
 சோத்திகொள சிகரத் தீபமும் போலுங்
 குன்றின் மேலிட்ட கொழுஞ் சுடா
 துன்றிய சுத்தாத் துவிதநங் குருவே. (௩௯)

விருத்தம்.

சுருமணி யருணைவாமுங் குருமணி குணமேயான
 திருமணி தேவதேவ சிகாமணி செம்பொற்றாளே
 தருமணி வனசம்போலத தான்குவி யாதுசான்றோ
 மருமணி மதியுள்ளேயு மலாதரு வனசப்பூவே. (௪௦)

வெண்பா.

சீவாழி தெயவ சிகாமணி சீரருணை
 யூவாழி வாழி யுலகெல்லாங் - காவாழி
 சித்தமிழத மானசிவ வாகமம் வாழிசெழு
 முத்தமிழும் வாழி முறை.

நான்மணிமாலை முற்றியது.

ஆக்கியோன்பெயர்.

அணிமாலைகாலை யணிமாலை நீர்கொண் டயனுடனே
 பணிமாலையாளும் பரனருணைசன் பதத்தை நித்த
 மெணிமாலைநீக்கிய தேவசிகாமணிக்கே தமிழநான்
 மணிமாலைநூலை வணந்தான் குமார மகாமுனியே.

சிற் குருமாலை.

வருவருதோற்றமெழுவகையாகவகுத்திடுநாற்
கருவருதுன்பக்கடனீந்துவங்கமதாமுலகிற்
கொருவருணமுலைப்பாகாபதாம்புயத்துண்மைபெறுந்
திருவருணசலத்தேவசிகாமணிச்சிற் குருவே. (க)

தருவருணத்துவமீதென்றுணாந்துபாசககடிந்து
குருவருணித்தமென்னெஞ்சேபிடித்தனபுகூரயன்மா
லிருவருநாடியணனாமலையாராயிறைஞ்சுமனத்
திருவருணசலத்தேவசிகாமணிச்சிற் குருவே (உ)

மருவருபூங்குழன்மாறாகளாசைவலைக்குளல
மருவருநின்கழம்போதண்ணியெய்துவதாநலமைந்
தருவருமவேதமுனிவரும்போற்றத்தகுமருளசெய்
திருவருணசலத்தேவசிகாமணிச்சிற் குருவே. (ங)

அருவமிதாம்பரமானந்தச்சோதியனாதியிதென
றுருவரிதாமெனயாவருங்காணவொண்ணப்பொருளைப்
பருவமுணாந்துநனமானுக்கருக்கருள்பான்மைதங்குந்
திருவருணசலத்தேவசிகாமணிச்சிற் குருவே. (ச)

பருவழியாஞ்சிவபோகமெயஞ்ஞானப்பலனுயிர்க்கும்
கருவழியாமெனக்காணெஞ்சமேயொருகாலையினுந்
திருவழியாதுறபேரின்பவாழ்வுதினங்கொடுக்குந்
திருவருணசலத்தேவசிகாமணிச்சிற் குருவே. (டு)

கருவடிவாமயமாதியைமாசுகடிந்துமிக்காம்
பொருவறுகாஞ்சனமாக்குங்குளிகையைப்போன்றுலகி
னிருவகையாயதினனமைப்பயனன்பாக்கீட்டவந்த
திருவருணசலத்தேவசிகாமணிச்சிற்குருவே. (சு)

செருவுறுமாறறலராயகங்காரசசினப்புலியை
வெருவுறமாய்த்துமெயப்போதககலையைவிளக்கியின்பச
சொருவவிவேகச்சடாமணியென்னுளததூந்திருத்தூந்
திருவருணசலத்தேவசிகாமணிச்சிற்குருவே. (எ)

திருகுறுமான்மனச்சேட்டைக்குரங்கைத்திருத்தியன்பி
னுருகுறுமாறுசெய்தொன்றாஞ்சிவானந்தததூறியதேன்
பருகுறவேயடியேறகுமினிதருள்பாலிக்குமெய்த்
திருவருணசலத்தேவசிகாமணிச்சிற்குருவே. (அ)

இருபதின்மேலிருநான்காகமங்களுமீரிரண்டு
சுருதியின்வாக்கியமுந்தவராதுமெய்த்தொண்டாமனத
திருண்மலபாசததைநீக்கிமெயஞ்ஞானவியறகைதருந்
திருவருணசலத்தேவசிகாமணிச்சிறகுருவே. (க)

கருவரியென்னுமிருள்போனறவனமனக்காடடையெல்லாந்
துருவமதாக்கிப்புலக்குறும்பாகியதுட்டவிலங் [மேன்
கொருவரின்றாணமலாக்கேதொண்டிசெய்யவுமுண்மைபெற
றிருவருணசலத்தேவசிகாமணிச்சிற்குருவே. (க0)

முற்றிற்று.

உ-

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கலாசபரம்பரைத் திருவண்ணாமலை

ஆதீனத்தில் எழுந்தருளியிருந்த

ஆசாரியர் திருநாமங்களும்,

பரிபூரணதசையடைந்த

மாசநகடித்திரங்களும்.

நாமம்.

புரிமத் தேவசிகாமணிதேசிகா
” தாண்டவராயதேசிகா
” வினேதீரத்தேசிகா
” கணகசபாபதிதேசிகர்
” வேலப்பதேசிகா
” சுப்பிரமணியதேசிகா

மாசம்.

ஆவணி
தை
மாசி
புரட்டாசி
ஐப்பசி
”

நகஷத்திரம்.

பூரட்டாசி
கார்த்திகை
மூலம்
திருவாதிரை
பூரம்
பூரட்டம்

க.
உ.
ங.
ச.
டு.
சு.

எ.	உறுத்திரகோமுடேதசிகா	சித்திரை	மகம
அ.	சதாசிவதேசிகா	பவகுனி	உத்தரம்
ஆ.	கண்ணப்பதேசிகா	புரட்டாசி	கார்த்திகை
க0.	மாசிலாமணிடேசிகா	கார்த்திகை	பரணி
கக.	சந்திரசேகரதேசிகர்	பவகுனி	மூலம்
கஉ.	குமரகுருதேசிகா	மாகழி	கார்த்திகை
கங.	அம்பலவாணதேசிகா	ஐப்பசி	சவாதி
கச.	அருணகிரிதேசிகா	ஆவணி	இரோவதி
கரு.	கந்தட்டதேசிகா	கார்த்திகை	கார்த்திகை
கசு.	சவாமிகாதேசிகா	ஆவணி	மூலம்
கஎ.	நாகலிங்கதேசிகா	ஐப்பசி	உத்தரம்
கஅ.	குமரசுவாமீதேசிகா	தை	சித்திரை
கஆ.	திருச்சிறம்பலதேசிகா	மாகழி	திருவாதிரை
உ0.	சிதம்பரநாததேசிகா	கார்த்திகை	கார்த்திகை
உக.	சிவக்கொழுந்துதேசிகா	ஆவணி	விசாகம்
உஉ.	நமசிவாயதேசிகர்	”	உத்தரம்
உங.	அகத்தீச்சுரதேசிகா	கார்த்திகை	இரோவதி
உச.	பொன்னம்பலதேசிகா	வைகாசி	விசாகம்
உரு.	ஏகாம்பரதேசிகா	தை	சதையம்

உசு.	வைத்தியநாதேதசிகா	பங்குனி	சூரட்டாதி
உஎ.	அண்ணாமலைத்தேதசிகர்	தை	மூலம்
உஅ.	ஞானப்பிரகாசதேதசிகா	சித்திநா	ஆயிலியம்
உக.	ஆறுமுகதேதசிகா	ஐப்பசி	ஆயிலியம்
உஓ.	திருசசிற்றம்பலதேதசிகா	புரட்டாசி	மூலம்
உக.	மருதநாயகதேதசிகா	மாசி	ரோகிணி
உஉ.	தாண்டவராயதேதசிகா	மாகழி	மகம்
உஊ.	சிவசுப்பிரமணியதேதசிகா	ஐட்டசி	சூராடம்
உஊ.	சாம்பசிவதேதசிகா	ஆடி	சுவாதி
உஊ.	ஆறுமுகதேதசிகா	ஆவணி	சூரம்
உசு.	அருணாசலதேதசிகா	மாசி	விசாகம்
உஎ.	பொன்னம்பலதேதசிகா.	மாகழி	சூராடம்

(7)

ஷே. ஆதீனம்

சிவஞானசித்தி வியாக்கியானஞ்செய்த
 யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீ ஞானப்பிரகாசசுவாமிகள்
 டங்குனி